

נקודות להערכת המצב הבטחוני
(10 נוב' 1966)

הקופה ה"פיסגה הערבית"

1. רעיון ה"פיסגה" הערבית (פיסגה א' ינואר 1964 ב-קהיר) נולד על רקע האתגר שהעמידה ישראל בפני הערבים בהשלמת המוביל הארצי ועל רקע הכשלון של ע/נאצר ביחסיו הבינערביים, כאשר הכולט היה מערכת -תימן).

2. כמשך כשנתיים וחצי קוימה אורחה הפיסגה ע"י שניתח-נשק פורמאלית בתחום ההשמצות והחחירות הבינערביות וע"י שורה של צעדים המכוונים נגד ישראל. הכולטים בצעדים אלה:

א. הקמת מפע"מ לאורגון, הכולונה וחכנון המערכת בישראל.

ב. בהקמת קרן מימון עצומה (שהגיעה עד ל-400 מיליון ליש"ט) להעצמות הצבאות, אשר נמצאה בהליוך ביצוע מעשי.

ג. החלת הכניה הטייה מקורות ה-ירדן.

ד. הקמת אש"פ - אשר הלך המדיני וצבאי חסר השיבות, אולם עיקר הסכנות שבו בהתעוררות הפלשתית ונמכרתו עם ירדן. *האיים*

3. הרעיון לניצול הפיסגה בתחום הבינערבי נכשל. אף מדינה לא הייתה מוכנה ליותר כחוסם כלשהו החיוני לה למען הכלל. לא נמצא פתרון לבעיית תימן. ולהיתר - שביחה-הנשק בתזית העמולה תרמה לא מעט לחיזוק יוקרתן של המדינות המערביות "ריאקציוניות".

4. המשכו ב-תימן ודרום ערב (בעקבות הסכם ג'דה באוג' 1965, ולאור פרסום ה"ספר הלבן" הבריטי המכריז על פינוי עדן ופורציה דיום ערב ב-1968) - הייב אח מצרים לשידוד מערכות, כאשר יחסי ה"פיסגה" עומדים בדרכה. לזאת יש לצרף את צעדי הנוד של האויבנות פיצ'ל, בצורה ביכוש הזיה אסלאמית, המכוננת נגד מצרים.
5. השפל הכינולאומי בעולם ה"מחפכניט" (בן-בלה, אנקדומה, סוקאדור וכו') המלוות במשבר כלכלי וחכרהי המעמיק והולך ב-מצרים, והלחץ הסובייטי לגיבוש "מפגש המהפכות" ב-סזת"ה - היו גורם נוסף להעמקת הקריע.
6. וכשלין ה"פיסגה" בנושא היעודי - חוסר היכולת (וההוצאה המוסכיה והבלויה בכך) להגן על עבודות החיסוח של מקורות ה-ירדן, על רקע אי-הנוכחות להכנס למלחמה לאלתר ב-ישראל - היה הגורם שהשמיט את הטעם בהמשך ה"פיסגה" בנושא ישראלי.

הוצאות משבר ה"פיסגה"

7. להחרפת המאבק הפנימי-ערבי גם השלכות כלפינו:
א. פעילות אש"פ במרצה לקקווע מסטר חרטיין ב-ירדן.
ב. הגברת הצורך המצרי בעזרה הסוריה הייכו ויהורים כלפי האחרונה, כאשר כיון היחר קטנה בהרבה יכולת הריסון של מצרים שפעלה קודם לכן באמצעות החלטות קולקטיב "הפיסגה".

[Handwritten initials]

8. עם זאת - מאז וה"פיסגה" לא נחתלה רשות ארי הכלי" הפיסגה ממשיכים לפעול
(ביצוע גדולה יותר או פחות) כאשר החשובים שבהם, לצורך זה, המסך
ההעצמת הצבאית, והליח לביצוע עבודות המסייה, כאשר סוריה ממשיכה בעקשנות
בענין זה.

[Handwritten signature]

המערכת החבלנית בישראל

9. רעיון המלחמה החבלנית של המשתיינאים אינו חדש עם זאת יש כמה מיוחדים לגל
של ה-פתח"ח שהתל בינואר 1965:

- א. החלטה ה"פיסגה" בנושא הישראלי גרמה להסיסה בקרב פוליטיקאים.
- ב. רעיון ה-פתח"ח במקורו התבטא ברצון לפעול באורח עצמאי, בהנחה שאין
לסמוך על ישועה שתבוא לפלשתינאים ע"י סדיונה ערב, ומכאן שרק פעולות
עצמאיות עשויות לכפות על המדינות אה המערכת, בעל כרחן.

ג. אה המערכת יש לפתוח לאלתר - בטום השיח ישראל יחרון גרעיני.

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]

10. השלב הראשון במערכת שנמשך כשנה וחצי - נחאפיין בפעולות עלובות למדי
מבחינה רמת המציעה, בחוסר יכולה לקיים רציפות בפעולות, וכביצוע עצמאי,
ולא על דעה המדינות, אך כי הור אהדה המוגי הפלשתינאים.

11. כשלו ה"פיסגה" בנושא המסייה, כגלל ההערכה הבסיסית כי לא זו העה לצאה
למערכת ב-ישראל, נחו הכשר מלא לדיכוי פעולות הטרור במדינות השונות.
הראשונים לפעול היו המצרים ב-רצועת-עזה (סם 1965). רקע זה - בצירוף לחצינו
ופעילותנו הצבאיים והמדיניים הביאו גם אה שלטונות ירדן ו-לבנון לפעול נגד
החבלנים.

12. השלב הראשון נסתיים כאשר נסחפו למעשה אפשרויות הפעולה בפני החבלנים אלא אם
הם פועלים ברשות ובסיוע מדינה כלשהי.

אלא - 50

תקופת ה"פסגה הערבית"

1. רעיון ה"פסגה" הערבית (פסגה א' ינואר 1964 ב-קהיר) נולד על רקע האתגר שהעמידה ישראל בפני הערבים בהשלמת המוביל הארצי ועל רקע הכשלון של ע/נאצר ביחסיו הבינערכיים, כאשר הבולט היה מערכת - חימוץ.
2. במשך השנתיים וחצי קויימה אורח הפיסגה ע"י שכיחת נשק פורמאליה בתחום ההשמצות והתחרות הבינערכיות וע"י שורה של צעדים המכוונים נגד ישראל. הבולטים בצעדים אלה:
  - א. הקמת מפע"מ לארגון, הכוונה ותכנון המערכת בישראל.
  - ב. בהקמת קרן מימון עצומה (שהגיעה עד ל-400 מיליון ליש"ט) אאצא להעצמות הצבאות, אשר נמצאת בתהליך ביצוע מעשי.
  - ג. התחלת חכנית השיית מקורות הירדן.
  - ד. הקמת אש"פ - אשר חלקו המדיני וצבאי חסר השיבות, אולם עיקר הסכנות שבו בתערורות הפלשתאיות ובמערכתו עם ירדן.

חוצאות מסבר ה"פיסגה"

3. להחרפת המאבק הפנים - ערבי גם השלכות כלפינו:

א. פעילות אש"פ נמדצת לקקיופ מספר חזיין בירדן.

ב. הגברת הצורך המצרי בעזרה הסורית חיבו ויתורים כלפי האחרונה, כאשר בין היתר קשנה בהרבה יכולת הדיסון של מצרים כלפי ישראל שפעילה קודם לכן באמצעות החלטות קולקטיב ה"פיסגה".

4. עם זאת - מאחר וה"פיסגה" לא נחתלה רשמית, הרי "כלי הפיסגה ממשיכים למעול (ביעילות גדולה יותר או פחות), כאשר החשובים שבהם, לצורך זה, המסך ההתעצמות הצבאית, והחמץ לכינוע עבודות הטייה, כאשר סוריה ממשיכה בעקשנות בענין זה.

המערכה החבלנית בישראל

5. רעיון המלחמה החבלנית של הפלשתינאים אינו חדש, עם זאת יש כמה מייחדים לגל של ה"פתח" שהחל בינואר 1965:

- א. התלהבות ה"פיסגה" בנושא הישראלי גרמה לחסיסה בקרב הפלסתינאים.
- ב. רעיון הפתח במקורו התבטא ברצון לפעול באורח עצמאי, בהנחה שאין לסמוך על ישועה שתבוא לפלשתינאים ע"י מדינות ערב, ומכאן שרק פעולות עצמאיות עשויות לכפות על המדינות את המערכה, בעל כורחן.

- ג. את המערכה יש לפתוח לאלתר - כטרם השיג ישראל יחרון גרעיני.
- ד. וכמובן - ההכרח בניכוש מהיר כטרם התכנס מסגרתו הארבעונת של אש"פ.
6. השלב הראשון במערכה - שנמשך כשנה וחצי - נהאפיין בפעולות עלובות למדי מבחינת רמתן הטבעיות, בחוטר יכולת לקיים רציפות במעולות, ובביצוע עצמאי, ולא על דעת המדינות, אף כי תוך אחדת המוני הפלשתינאים.
7. כשלון ה"פייסגה" בנושא החטייה, בגלל ההערכה הבסיסית כי לא זו העת לצאת למערכה בישראל, נתן הכשר מלא לדיכוי פעולות הטירוף במדינות השונות. הראשונים לפעול היו המצרים בדצועת עזה (מרס 1965). רקע זה - בצירוף לתאינו ופעילותינו הצבאיים והמדיניים - הביאו גם את שלטונות ירדן לבנון לפעול נגד החבלנים.
8. השלב הראשון נמתיים כאשר נסמנו למעשה אפשרויות הפעולה בפני החבלנים אלא אם הם פועלים ברשות ובסיוע מדינה כלשהי.
9. סוריה והמלחמה החבלנים
ממיעים שונים החליטה סוריה לעלות על "סוס" מלחמת השחרור העממית", כשהיא נטלה תחת אוטוטרופיותה את כל הארבעונים שהיו קיימים בסוריה (אם הנהגת ה"פה"ח" ואם יחידות הקומנדו הפלשתינאי).

18. מצרים רצחה לרחום את סוריה למדיניותה הבינערבית, קיוונה להישיבים בתוך סוריה על-ידי חינוך קבוצת הפרו-איוחודיים, וראה צורך להכתיב ל-סוריה מדיניות בטחון מתואמת, על-מנת לא למצוא עצמה מסוכנת (בגלל סוריה) באותה מלחמה שניסתה למנוע.

19. אין בידינו עדיין ידיעות על תוכן השיחות עצמן. בנושא העיקרי הנוגע לנו - מוקדם עדיין לקבוע אם אמנם הצליחו המצרים להכתיב רישון לטוריים או לאו. דומה שמוקדם עדיין להיתפס לאופטימיות. במקרה הטוב ניתן אולי להניח כי המצרים תבעו הפסקת הפעילות במישרין מ-טוריה, תוך המשכת פעילות מובבלת ממדינות אחרות.

20. אף כי הסכם ההגנה המשותף יש בו משום יתרון - חיוב כלפי מצרים לחוש לעזרה סוריה, הרי אין להניח כי מצרים אכן תהא מוכנה לעשות כן (ובודאי שלא בחגובה על פעולות מובבלות ומאוחרות) כאשר הדבר עומד בסתירה מוחלטת עם חוסר נכונותה להיכנס למערכה כ-ישראל לאלתר.

דברי הסנין הייכל על פשיטת צה"ל וההסכם המצרי-סורי במאמרו ב"אלאהראם"
מיום 18.11.66, המאיינים אולי את ההסכם המצרי-סורי, תוכנו וחוסנו.

"הסיבת להחלפת יעד הפשיטה היתה "שהתנאים בחזית הסורית השתנו לאחד
חתימת הסכם ההגנה המשותף המצרי-סורי". הייכל ממשיך "אני רוצה לומר
בברור שהסכם ההגנה המשותף, אין פירושו שהצבא המצרי יתערב מיידית לאחר כל
פשיטה על המוצבים הסוריים?

פשיטות אלו הן מסמכותן של החזיתות השונות, אפילו במקרה של מציאות צבא
אחד בחזיתות אלו ולא רק מפקדה משותפת.

במקרה של אויב המכה במרכז אחד, ומכה במהירות ונסוג מיד יש להטיל את
האחריות המוגבלת במטרה מקומית.

להסכם ההגנה המשותף, בנוסף על היותו מכוון נגד מה שהוא יותר נרחב מפשיטות
מוגבלות, תועלת גדולה אף בעמידה מול פשיטות מוגבלות אלו, היות והוא הופך
את החזית העומדת בפני פשיטה והנושאת באחריותה לבעלת יכולת גדולה יותר להגיב
ללא פחד ממה שעשוי לנבוע מכך, אפילו אם הפעולות הצבאיות יתגברו.

זה נותן לנו יכולת גדולה יותר להתכונן ולרכז וגמישות דרושה בתנועה,
מהירות וכוח.

בחזית הסורית אי-אפשר להפריד בין השלטונות והאזרחים".

21. דומה כי לא חל שינוי בעמדתן הבסיסית של המעצמות, שהיא - להימנע מכל
הסתבכות והדרדרות העלולה לחייב קונפדרונמציה בין-גושית. אך חל שינוי
בכוננותה של ארה"ב, המונחת ע"י בעיותיה ב-ויטנאם, להזרים סיוע צבאי
לבנות-כריחה במזרח-התיכון, כדי לחזק את יכולתן העצמית להתמודדות
ולשחרר ע"י כך את ארה"ב מהערכות ישירה. מתוך נאמנות לעמדתה הבסיסית
שואפת ארה"ב לקיים ככל האפשר את "המפטום-קור" באיזור, ולמנוע
התפתחויות בתוך מדינות ערב וביניהן, שיכולות לערער את המצב ולגרום
להדרדרות מטוכנת. במיוחד חרדה היא מתוצאות נפילתו של ע/נאצר ומתוצאות
משבריים נוספים בטוריה. ובודאי היא חרדה ודואגת לשלום ירדן.

פ"ב 23 א"א 4/10

22. בעוד שחלפו כבר כמעט שלושה שבועות מאז המוקש האחרון בגיזרה הסורית, היינו קורבן למוקש בדרום הר הברון, ואף יש בידינו ידיעות על החדרת חבלנים הן מגבול סוריה והן מהרצועה אל חוף ירדן. המוקש האחרון כנראה שיש לזקמן לחובת ארגון מבצעי ("גבורי השיבה") הקשור לשוקירי.

23. לפעולת צה"ל היו השלכות הן לגבי הנעשה בירדן והן בזירה הרחבה יותר.

24. א. אופי הפעולה וחוצאותיה שכנעו את המלך חסין בחוסר יכולתו להסתכן בתגובה צבאית יזומה, ומכאן - על אף זעמו על הפעולה - בחר בצעד המדיני לתגובה. יתר על-כן, יש להניח כי הבהר לחסין גם מה עלול להיות הצעד הישראלי הבא בירדן, כאשר נדמה לו כי ישראל אף זוממת לכבוש הגדה המערבית. עם זאת, אין להסיר מן הפרק תגובה צבאית "פרטית" של "משוגע תורן" זה או אחר.

ב. הובבר במידה רבה היקף המצרים של הבלנים ופעילים בכל הגזרות, ובמיוחד בדרום הר הברון. בין העצורים לפחות גם אחד החשוד בפעולות האחרונות.

ג. חסין נזהר בדיכוי ההפגנות שנתקיימו בחברון ובשכם על-מנת שלא להבדיש הסאה, והוא הכריז על כוונה לבצע גיוס אזרחי (כנראה חידוש מסגרת המה"ל) כדרך למתן פורקן לרגשות וכחשובה לתביעות והתגרויות אש"פ. על אף המתחות נראה לנו כי חסין שילט במצב ואין הסכנה לעצם קיומו.

ד. חסין משכיל לנצל את הפעולה בזירה הבינערבית כאשר הוא מוקיע את הזביעיות של מחייבי פעולות מירדן הוך דתיעה מן המלחמה לאלתר בישראל. הענותו להצעת עיראק לשגר מטוסי "האנטר" לתגבור ירדן היתה חכמים מחוכם המכוון הן כלפי דעת הקהל בפנים והן כמאבק הבינערבי, כלפי הוץ (פרט, כמובן, להשלכה הבינערבית מבחינה עיראקית של צעד זה).

25. מבחינה בינערבית -

א. הוכנה הפעולה כמכוונת להרתיע את שאר השותפים לא פחות מירדן. בסוריה עדיין יש חשש ברור כי למעשה היתה זו הונאה המקדימה התקפה ישירה נגדם. על רקע זה נזדרז חסנין הייכל לפרסם את מאמרו ואם הכהרתו דלעיל באשר להחתיכות המצרית.

ב. יש להניח כי לבנון, אף היא חסיק את המסקנות בכל הנוגע לנכונות לאפשר פעילות הכלנות משטחה.

26. ולבסוף, מבחינה בינלאומית, אין ספק שאופייה של הפעולה המחיש לעולם כולו את מלוא חומרתה של הסכנה הטמונה בהמשך הפעילות החבלנית בישראל, ומכאן, אולי גם את הצורך לפעול נמרצות למנוע הדרדרות נוספת במצב.

הסיכונים שבדרך

27. איום הפעילות החבלנית הוא האקטואלי ביותר. פעולת סמוע העמידה את הגורמים השונים בפרשת דרכים אשר קשה עדיין להעריך באיזה כוון יבחר כל אחד. הסכנה החמורה היא בצבירת המומנטים (ואין לשכוח כי קיימת סכנה כי הפעולות מעבר לגבול יחד עם הגברת חוסר התעוקה בקרב המעוט הערבי בארץ עלולים להביא לנסיגונות הקמת תאי מחתרת חבלנים גם בישראל), והשאלה כאן היא האם התדפיה של סמוע היתה חרימה די הצורך בכדי לוודא עצירת גל החבלות.

28. יש גם לזכור את העובדה שהסורים עדיין מפשיכים בעבודות ההטייה, אם כי בקצב מואט, באיזור שאין בו סכנה מיידיה ובהיקף לא גדול. אך המטר עבודות ההטייה סומן בחובו סכנה של גזילת מים ולכן מהווה אתגר שיהייב תשובה בבוא המועד.

29. אין לבטל את האיום המצרי להשמיד את הכושר הגרעיני של ישראל. תומרת התוצאה לערבים מיתר והקלות היתסים - הן מבחינת עצם המבצע הצבאי והן מבחינת ההסתבכות הבינלאומית - מאידך, אינם מרשים לנו להתעלם מן האפשרות סבירות הפעולה עומדת ביחס הפוך לאמינות ההרחעה שלנו כלמי מצרים, המתבטאת באיום מלחמה כוללת על פעולה מעין זו. יש לראות פעולה כזו גם כאחת מאפשרויות ההתערבות והתגובה המצרית, ובקעקבות הסתבכות בגבול הסורי. לכן אינם פעונינים בסיכון סוריה-ישראל.

30. כמו חמיד, נאולי במיוחד לאתר סמוע, חייבים אנו להיות ערים לאפשרות שינוי המשטר בירדן עם כל המשתמע מכך לטווח יותר ארוך.

31. ולבסוף - על יקע משבר המלחמה בתימן וכל עוד נמשך הפילוג והמאבק המערך הבינערכי אין לצפות לפעולה ערבית כוללת נגד ישראל, בוודאי שלא ביזמתם ואפילו כהדרדרות ממזב אחר. עם זאת, אין לשכוח את התהליך המאיים לשטוח ארוך יותר - התליך התעצמות הצבאית במדינות ערב.

רוסיה

זו הפעם הראשונה בחולדות המזרח-התיכון שקיים בארץ ערבית משטר שבו מיוצגים הקומוניסטים בכח ניכר. אמנם בנגיד ב-1958 ישנו קומוניסטים בממשלה קאס אך רק לחודשיים מעטים בלבד. כיום רואה רוסיה בממשלה דמשק עוגז וקרב קפיצה למזרח-התיכון. בעיני רוסיה, איפוא, כל פגיעה במשטר בדמשק פירושה פגיעה המורה באינטרס הרוסי במזרח-התיכון.

רוסיה מנסה להשפיע עלינו לכל נעשה פעולה כלפי סוריה שיש בה לזעזוע את המשטר. ואילו אנו נלאים להסביר לה שאין לנו ענין במשטר בדמשק אלא רק בהגנת חיי אזרחי ישראל, בבולוחיה וזכויותיה מפני הפעולות ששנתפת להן ממשלת סוריה בעצה, בהדרכה או בהשלמה. בחודשיים האחרונים "זכינו" ל-3 אחראות רוסייה-דיפלומטיות כשכל אחת מלווח בתעמולה ארסית ממקבנה. הפנייה האחרונה לפני כשבעים היתה שונה במקצת מהפניות הקודמות. הפעם אמרו הרוסים לשגרירינו במוסקבה: שאין הערבים מעוניינים בהתנגשות זהם ביקשו מאיתנו אורח רוח וטבלנות, תוך מתן דמז כי אורח-רוח סה שכוו בצידו. ממקורות שונים מסתמן רושם שאמנם הפעולות הרוסייה בדמשק היו אולי בכיוון דיסון.

מצד שני, במועבי"ט הן בדיון הקודם והן בדיון הנוכחי, הוסיף נציג בריה"ם לנקוט בנימה חריפה ביותר.

ישעה כל מי שיחשוב, שנוכל לאורך ימים להימנע מפעולה נגד סוריה מול התגרות המורה.

ההתבוננות הפסיכית

1. בחודשים האחרונים הגברנו את ההתבוננות הפסיכית ונקטנו באמצעים הכאים: -
  - א. בטלנו את קיצור השעות. צעד זה יאפשר להוסיף מלובנות ליהידות השדה לצרכי מארבים, סיורים ופעולות הכטחה אחרות. להגביר את משטר הגבול ב-600 חיילי חובה.
  - ב. זרזנו את עבודות גדור והאורה בישובים.
  - ג. אנו עומדים להשלים את הגדור והאורה בירושלים.
  - ד. הקדמנו בנייה מקלטים בטבריה.
  - ה. מתכננים גדור לאורך הגבולות בקטעים הקריטיים. כרבע אשרתי הקמת גדר לאורך הרכבת מבתיר ועד בית שמש.
  - ו. פתחנו והפעלנו אמצעים אחרים כגון: אינפרה-אדום (א א) מרוקטורים. בביקור הקרוב בצה"ל יציגו לכם את האמצעים הללו.
  - ז. מפכסיו כל הסיוורים של צה"ל יבוצעו בזחלמים.

מאזן הכוחות

1. בנאומי בכנסת ב-18.6.66 אמרתי: "המעיין בחולדות מירוץ הזיון במזרח-התיכון ייווכח כי מצריט היא אשר החדירה הראשונה אח סוגי הנשק החדישים - באוויר, ביבשה וביים". בעקבותיה הלכו גם ארצות ערב אחרות. הנשק לארצות ערב ממשיך לזרום.
2. הכל מקרה ומקרה נאלצנו להבטיח איזון מה. אנו ממשיכים לשמור על מאזן הכוחות. רוכשים מטוסים, טנקים, תותחים, התמושת ונשק אחר בארצות, ארה"ב, אנגליה, איטליה.
3. הפעם אסתפק באיטוט מתוך הערכת מודיעין שנתית - אוקטובר 1966 - כמדו זה"ל נראה בעיני ארצות ערב:
  - א. חל שיפור בחימושו של זה"ל מנכונות מעצמות מערכיות לספק לישראל נשק חדיש ובכמיות המאפשרות לה לשמור על האיזון הכמותי יחסית לזו המצוי בבאות ערב.
  - ב. זה"ל עולה על צבאות ערב מן הבחינה האיכותית.
4. מאזן כוחות: מודיעין האויב מעריך כי:
  - א. חל שיפור בחימושו של זה"ל מנכונות מעצמות מערכיות לספק לישראל נשק חדיש ובכמיות המאפשרות לה לשמור על האיזון הכמותי יחסית לזו המצוי בבאות ערב.
  - ב. זה"ל עולה על צבאות ערב מן הבחינה האיכותית.

5. כושרו של זה"ל

א. זה"ל מסוגל לעמוד מול מחקפה כוללת של כל צבאות ארצות ערב במשך זמן מסוים.

ב. כמתקין, יהיה זה"ל - לדעת מודיעין האויב - מסוגל לעבור למחקפה בזירה אחת. לגבי מחקפה על מצרים ייתכן וקיימת הערכה, שזו תתבצע בעזרת סיוע של כוחות חיים ייחודיים.

פתוך הדברים שהספיקה ביותן אולי לסכם הצדדים המיוכנים סוף

והשליליים סוף כסב הנכחי כלהלן:

צדדים מיוכנים

(א) סוף הכוחות הנבאי בינינו לבין ארצות ערב הינו מסכים בצדן

(ב) סוף אולי לסוריה, אין סדירות ערב ספויציות כרגע במלחמה עם

ישראל, וזאת בגלל יחסי הכוחות, הקרע הבינערבי ובגלל הסתכסכות פנימיות

(מצרים במיסן, שבא עיראק עם הכורדיות, וכו'). תכנית הפיליס המצרית עומדת

במני מוקד שבורה, אם כי סו הדיו שנוסף לעקוב בקפדנות אחרי כל סתמם מצרים

בנינו,

(ג) החלטות המסגרות הפרוביות מ-64 על סיקול מכנית המיט המראית,

על המיית סקורות הידון, רפל הקטת פיקור שומתף יפיל, או שלא בוצעו כלל, או

שחולל בניצוחו בצורה חלשה ביותר;

ג) בעוד טכנולוגיה אחת יתמוך מאד ושהתחכום החודש בין מצויים לבין סדרים ישעל לויסורו דמסק ספני צעדים בהפזים, הרי לסורה ארוך טומו התסכס סכנרות/טכנולוגיה מאזן הכוחות מבחינת יציאת סוריה מבנידווחה בעולם הערבי;

ד) סיצוי עדן ב-68 על ידי הנריטיים עשוי לעתרה הזרך לספירן באסריסטי להשתלט על עדן ועל נסיכריות הנפס באמצעות הכח המצדי החזנה בתוסן. אנו עריס לאפשרות זו רמועלים בודכים טרצות לסוכולות;

ה) על אף האסור לעיל על מאזנתכוחות ועל הרקיעה הערבית ספני סלחמה עם יקראל כרגע, אין להציא טכלל אעזרות miscalculation בעטית אמאודועות גנבולות;

ו) על אף הכשלוניות והקסיים סלירן רמלוויים את עיצובו, סאורה ארגון ווקיירי עובדה, ארגון אל-פאחא רקבוצות הסררך השרנות השלובות בו או שצמחו על רקע התסיסה בקרב הפלשטינאים מן הסתם לא יחדלו לפעול. פעולתם הנמשכת עשו יית לעמטיו במבינו אתגרים בסחרנייס נוספטיס.

סיכופים לאגודת ארנב

בהתרכת המצב הבטחוני-מדיני אין להספק בסיקור מאזן הכוחות, אף

לא בסיקור המצב הביצערי. עלינו להטוב טראש לא רק לשנה סנתיים מלוט, אלא גם לחמש, אשר יעשרים שנה.

סקורן מהימן שמעמי שבהעריכו העתיד, גורם באשר שאולי לא יהיה כורה בהתקפה צבאית ערבית על ישראל. הוא סוביע על הריבוי המבטי של המיעוט הערבי סאד, יפעל אספרות על התרופפות הקטרים שבין ישראל לבין יהדות הגולה סאידך, והוא סרטיף וטרפון כי סתקבל על הדעת שברבות הימים וחתם לחץ הכה הערבי הנורב סביבנו, עשויה מדינת ישראל לאנד ייהודת היהודי, וינותר רינותר להיכנע להשפעת ערביות, ובסופו של דבר ישארן היהודים בטורת הפיכון כמר הסרונויסיים בלכנון אז הקופסיים בסצריים. אינבי סקבל גרסה זו. נצח ישראל לא יסקר. אולם מן הדין שנימן דעתנו ברהיפרת גרבות לספרי הירידה ולסאלת הקטרים בין ישראל לבין הגולה. באנבי הספיסיים הראשונים להלן כמה סטפריים:

הסצנ בטרעפא געמיינדע

השפרכה אדריין געמאכט בניו-יורק. ברור כי יתא בינוי מדינה. און מניחים
כי יורסט רעז על טוקציות סטוך הצעם ההחלטה המוטכטת באם תתא בזאת. מרט ברור אם
תתא תמי תסות ראוייה להגדרות סטתניס מירון סטרטך לתרבותנו.

סקרנות שונגיס בכורגה או שלא בכורגה הרנו בנזמאות לגבי היקף הכא שהופעל
בסמיע ולגבי המפידות והפניעה ברכוס מצד הירדגיי. תפוללה זו מיטעה בסיס לתביעה
להחלטה בעלת צעיטה ללא אח ודוגמא בעניני המורה המיכרון טעמט מוצעת הבחון. בימים
האחרונים ביקשנו בהודעת מ כאן רבני-יורק להפדיך גוזמאות אלה ולהעמיד הפוללה על
פיטדיה הנכרובים. המענות בכטה עמוגים כאילו און הצטרקנו הינו חסרות שטר. בהודעת
המפעלה פירס ראשון הבענר צער על האפידות והנתרונן כי בעפית המערכות הלגיון חרבה
המפוללה סהמתוכנו. בדבריס אלה לא הימנה אלא חזרה והבלטת יתר על דבריס קודמיס סאטרתי
בכנטת לפני שבות.